

Vier etmalen in een zeepbel die Duotocht heet

Verslag van de 35^e Zeeuwse Duotocht

Scheepsnaam: Sfæren

Bemanning: Inna Brockhoff & Sal Cracau

De Duotocht 2014; wat er dit jaar aan vooraf ging

Het is in een mooi weekend in september ergens in Zeeland aan boord van de Sfæren. Zeilmaatje: "Inna, heb je je nu al ingeschreven voor de Duotocht?" Inna: "Jouw zeilaanwijzingen zijn echt te veel van het goede voor de Sfæren (een midget 20); ik kan de Duotocht in de huidige vorm nooit uitvaren. Simpelweg te velen mijlen!" Zeilmaatje: "Onzin, ook de Sfæren kan de Duotocht uitgeilen..... Inna: "Mmmm...ik zou wel willen...maar ik mis mijn Duotocht maatje Lianne van 2013, ik ben fysiek verre van topfit en ik heb in deze conditie echt een maat nodig die ik 100% vertrouw anders krijg ik te weinig rust.... Als jij nou je werkweek leegmaakt dan wil ik editie 2014 graag met jou varen en dan mag jij mij bewijzen dat de Sfæren de Duotocht uit kan varen". Zeilmaatje: "Ik zou best willen maar dat gaat echt niet lukken Inna". Inna: "Ja ja...Jij bent toch baas over je managementassistente en je eigen agenda? Als jij wilt varen dan kan jij varen! Je krabbelt nu al terug...of schrikt de ruimte – of beter, het gebrek daaraan – van de Sfæren je af...?"

Een paar dagen later in de nieuwe werkweek geeft zeilmaatje Sal bericht aan Inna dat zijn agenda in de Duotochtweek leeg is om als duomaat op te stappen bij Inna aan boord van de Sfæren. Hij doet nog een zwakke poging om de Sfæren in te ruilen voor zijn iets ruimere zeilboot maar daar kan geen sprake van zijn, zo stelt Inna, want nu wil zij haar gelijk krijgen dat het uitvaren met de Sfæren nooit kan lukken....

Twee dagen later ziet Sal het inschrijfformulier van de Sfæren digitaal in zijn Duotocht organisatie mailbox ploffen...Schipper Inna Brockhoff en maat Oscar Lucamano...? Oscar Lucamano??? Een anagram... voor Salomon Cracau...Tjee, scherpe schipper, dat belooft wat!

Sal heeft afspraken gemaakt met Willem (Sal & Willem organiseren samen de Zeeuwse Duotocht) zodat de organisatie, briefing, het volgen enz. enz. gewaarborgd zijn. De Sfæren zal buiten mededinging meedoen vanwege voorkennis van de maat. En, een start voor 23.00 is niet mogelijk want Sal wil absoluut naar z'n woensdagavondcursus.

Sal stelt als eis dat de romp van de Sfæren pokvrij is want gang(k) is alles.....

>De Sfæren, met Inna solo, drooggevallen op de Roggenplaat om Sal z'n pokken te verwijderen<

Op weg van Burghsluis naar Vlissingen wordt de Sfæren drooggelegd op de Roggenplaat. De avond bij laag water over SB en bij het volgend laag water in de ochtend, op de BB zijde,

alsof het tij wist dat dit moest gebeuren vooraf aan een Duotocht. De allerlaatste pokken en wiertjes worden bij laag water van de romp geboend. Met een geweldig resultaat. Het scheepje glijdt werkelijk als een zeepje door het water naar Vlissingen, alwaar het moeiteloos doorglijdt de zeepbel in van vier dagen Duotocht.

Het inkoopbeleid. Hoe het loslaten van een degelijke voorbereiding extra ballast veroorzaakt. Oftewel, een Duotocht is ook: weten wanneer je beter *niet* kunt improviseren

We hebben heel wat foto's voorbij zien komen van andere schepen en hun voorraad. Flessen water, flessen bier en voer in blik. Op de Sfæren zou de schipper voor de inkopen zorgen, middels strak inkoopbeleid met een degelijke doch goed gecensureerde boodschappenlijst. De maat was meer voor een gezamenlijke strooptocht door de supermarkt (bij voorkeur de drukste van de stad, en bij voorkeur enkele uren voor vertrek, want zo ging het alle eerdere achttien Duotochten ook...). Om maat gerust te stellen dat er niks vergeten zou worden en aan alle wensen zou worden voldaan zijn twee weken voor vertrek ettelijke e-mailberichten met eetgewoonten, lievelingskostjes, lievelingsmerken, lievelingsverpakkinggroottes, lievelingssapjes (met dop, zonder dop) etc. etc. van maat naar schipper gegaan, waarbij de opmerking van de maat toch steevast was: ik eet alles. En de schipper: ik koop alleen wat je lust.

Puntje bij paaltje. Lijstje gemaakt, de ruimen ontruimd, toch maar even samen naar de supermarkt. En daar staat toch zoveel van alles in die schappen! En de keus is zo enorm. En uiteindelijk kocht de maat wat ie dacht dat de schipper lekker vond, en de schipper wat op het lijstje stond (compromis), plus dat wat de maat extra lekker blijkt te vinden als het zich in de winkel toont. Met als gevolg dat we meteen voor de komende twee Duotochten aan voorraden hebben. Minstens, Sal eet nog dagelijks een Duotochtkrentenbol thuis. Maar ja, moet gezegd, we bevonden ons in de luxepositie van een persoonlijke scheepskok-opbestelling, waardoor het vaste voedsel aan boord het ruim nauwelijks is uit gekomen (op de rucola na dan).

Het vertrek: de 'machtsstrijd' tussen schipper en digitale ballast wordt beslecht, waarna de rust definitief is verankerd aan boord van de Sfæren

Unaniem beslist schip en bemanning dat het vertrek, voor vier etmalen de Duotocht zeepbel in, richting de Westerschelde zal zijn. Sal kent die Westerschelde op zijn duimpje, en voordat Inna er erg in heeft hangt de Ipad met navigatiekaart met het vernuftig geïmproviseerde ophangstelsel aan het deurtje te zwaaien. Inna lijdt nog onder landstress en wil alle zekerheden loslaten om zich totaal te kunnen inleven in water en boeien. Sal lijdt onder scheepvaartstress, waarbij je niet genoeg hulpmiddelen kan gebruiken om je bedoelingen duidelijk te maken. Oftewel, er moet nog even ingeslingerd worden om tot een harmonische samenwerking te komen.

Het waait lekker, de stroom loopt door en de Sfæren, die nergens last van heeft, stuift over de Westerschelde richting Hansweert. Dan komt het Molengaatje. Hier is de door Sal opgedane ervaring extreem nuttig: het is bewezen dat die route vele malen sneller is dan via het Middellgat naar Hansweert. Inna ziet eens geen reden hieraan te twijfelen en concludeert: "Mooi, dan gaan we hier op kompaskoers door die geul, vanaf die boei met een correctie voor de stroom zoveel graden, na zo en zoveel minuten en dat licht dwars dan een beetje bijsturen tot een koers van zoveel graden, en tenslotte uitkomen bij die boei aan de andere kant. Geef mij het roer maar."

De dieptemeter gaat aan. Sal begint sputterend en met enige urgentie in de stem, voor te lezen uit digitaal werk. Dit wordt Inna iets te veel, en commentaar uit die bron wordt aan dek

verboden, wat Sal enige moeite kost serieus te nemen, de ogen gefixeerd op dat schermpje met kaartje en bewegend pijltje. Inna blikkend van kompas, naar dieptemeter naar de nacht en weer terug naar het kompas, zich ergerend en eigenwijs de helmstok strak houdend elke keer als er een zogenaamde koerscorrectie wordt gemompeld gebaseerd op digitale informatie.

Het visuele resultaat van deze exercitie mag er zijn (zie kaartje).

Maar er is méér winst geboekt: Sinds dat moment heeft Sal vrede met de rare hobby van de schipper en kan ook zonder Ipad varen, en tolereert Inna zonder klagen de digitale ballast van een maat aan boord. Sterker nog, later in de tocht ziet ze er tijdens vermoeide momenten wel het voordeel van in om even niet te hoeven spelen met stroom, wind, kompas en nachtelijk lezen, maar gewoon haar wachtje te doen. Wat dan weer tot gevolg heeft dat de maat eindeloos kan slapen omdat schipper niet moe denkt te worden en geen hulp nodig heeft... Winst of verlies?

>Sfaeren door het Molengaatje<

Oefening baart kunst, maar ervaring is de beste leermeester. Oftewel: het comfort zit meestal niet in een klein hoekje

Tja, het moet wel een hele uitdaging zijn om, gewend aan een schip met stahoogte en wandelgangen, je in te durven schepen op een notendop als de Sfæren. Er is daarom uitgebreid geoefend in de haven van Vlissingen hoe je je het best door de kajuit van de Sfæren kunt verplaatsen, en waar de comfortabelste rustplaatsen zich bevinden. Maar dat hangt toch zeer af van de weers- en vaaromstandigheden. En droog oefenen bleek niet

afdoende. Uiteindelijk besloot Sal dat de beste plek om te rusten het vooronder moest zijn, zonder extra bedplanken en kussens. De ervaring van Inna werd weggewuifd, en Inna dacht: "Ach, misschien heeft ie wel gelijk, en zit ik te veel vastgeroest in mijn Sfærengewoonten".

Na de sluis bij Hansweert wordt besloten dat Inna de eerste solowacht op zich neemt. Al moet er nadrukkelijk worden beloofd dat er bij tij en onraad absoluut een signaal naar benedendeks wordt afgegeven. Andersom worden er geen afspraken gemaakt. Sal kruipt in het vooronder, eerst nog tussen tassen en zeilen, maar Inna maakt daar kort en bondig een einde aan door het commando: "Tassen aan één kant, jij aan de andere." In het Kanaal door Zuid-Beveland doet Sal zijn ogen dicht, gladjes schuift het schip door het water. Voor de verkeerspost Wemeldinge gaan de zeilen zoetjes omhoog en niet veel later de motor uit.

Noord-westen windje, noord-westelijke koers, richting Brabantsche Vaarwater en het begin van de Geul van de Dortsman. Kruisen dus, en stroom tegen wind. Jolig gaat de boeg van het schip omhoog en omlaag op de golven, dan weer over het ene boord, dan weer over het andere boord. Schipper en schip hebben lol, maar af en toe priemen twee ogen de kajuit in: "Dat ie er niet uit valt! Tjee, die kan zeevast slapen!" Dat ging ruim anderhalf uur zo door, totdat het zwartst van de nacht zich aandient, tegelijk met het begin van de Geul van de Dortsman die in één slag ingestoken moet worden over de ondiepte, tussen de visbakens door om niet op het Brabantsche Vaarwater te hoeven kruisen tussen de binnenvaart door.

Ruim van te voren herinnert Inna zich de mogelijkheden van de digitale kaart en besluit Sal te porren. Om zo een diep in slaap zijnde matroos niet te ruw te wekken besloot ze gebruik te maken van het spellings-alfabet om de verstandelijke vermogens van een slapende maat langzaam op gang te helpen. Sierra Alfa Lima. Geen gehoor. Na drie keer, geen gehoor. "SAL!"

"JA!!! HOEVEEL TIJD HEB IK NOG??" "Oh, genoeg, doe maar rustig aan, heb je lekker geslapen?"

Na erg lange tijd komt er een wat verwarde Sal aan dek. "Heb je lekker geslapen??" "Ja, best wel, nou ja, lekker gedoezeld, daar rust je ook van uit." De eerste overstag manoeuvres gaan wat moeizaam met een zwaaiende Sal tussen de kuipbankjes. "Ach Sal, je had niet persé naar buiten hoeven komen, als je de digitale kaart aan wilt doen en benedendeks mee wilt kijken of het goed gaat, is het o.k. " Dit leverde een dubbele heel vreemde blik op van Sal. Tja, die digitale kaart was inmiddels ongemerkt soepel geïntegreerd in de systemen van de Sfæren en Inna. Maar wat Inna niet wist, was dat Sal eigenlijk een beginnende zeeziekte had ontwikkeld tijdens zijn horizontale houding in de boeg van de Sfæren en het geworstel met kleding benedendeks.... maar blijkbaar rust je daar toch van uit.

Vliegende zeepaardjes en het voordeel van een lage mast

Aan het eind van de Geul van de Dorstman komt er licht in de lucht. Sal krijgt een tweede kans om te slapen. Dit keer gewoon op de vloer midscheeps, in de breedte zeevast geborgd door de kajuitbanken en kussens en in de lengte van hiel tot kruin tussen de trapbak en het vooronderruim geklemd. Tegen de stroom in kruipt het schip voorbij Gorishoek en vervolgens gaat ie lekker tot de Bergsediepsuis.

De motor blijkt een goede wekker. En als we de sluis uit zijn kijkt een wakkere Sal de kajuit uit, terwijl Inna hem wijst op de zeepaardjes in de lucht. Sal denkt: "die ziet ze vliegen" en twijfelt hardop aan de toerekeningsvatbaarheid van Inna na één nachtje doorzeilen. Als bewijs nog steeds scherp te zijn, heeft Inna gauw een foto gemaakt.

>Het gelijk of ongelijk van zeepaardjes in de lucht<

>Zeepaardjes Inna .....??<

>De Antipodes onder zeil<

Prachtige beelden bij Tholen van collega spitsgatters en bruine zeilen. En dan de meesterzet! Sfæren past met haar 9,80 meter hoge mast, onder de 9,80 meter hoge bruggen over het Schelde-Rijnkanaal door. Met die weinige wind is het goed benzine stoken.

De bruggenbouwer heeft ooit aan de eigenaar van de Sfæren uitgelegd, dat bruggen altijd bol staan in het midden, dus als je door het midden gaat heb je altijd meer dan de aangegeven hoogte. Een beetje hangen aan één kant om de antenne te sparen. Ach, we hadden nog meters over.

Na de eerste brug gaat Inna na haar lange nachtwacht en landstress voor het eerst zelf onder zeil op de vloer tussen de kajuitbanken. Dan zijn we snel op het Volkerak, en het scheelt twee schuttingen en vele mijlen. De meesterzet moest aanvankelijk wel lichtelijk

doorgedouwd worden bij de halsstarrige schipper, die standaard kiest voor zeilroutes en nooit voor motorroutes. Principes loslaten blijkt een taaie aangelegenheid. Maar de winst is groot: het inzicht dat principes beperkend zijn doet nieuwe werelden open gaan.

Later, na een geweldige nachtelijke motortocht over de Oude Maas, meesurfend in het schroefwater direct achter passerende binnenvaartschepen, stelt Inna zelfs voor een Duotocht te houden waarin het gebruik van zeil verboden is.... Tja, je kan ook doorslaan in je enthousiasme...

De perfectie benaderd; persoonlijke scheepskokdiners-op-bestelling met afleveringsmogelijkheden in het gehele vaargebied

Vorig jaar tijdens de Duotocht is de bemanning van de Sfæren eenmalig bevoorrad door Martin, met een dubbele portie verse stampot. Dit jaar wilde Martin het professioneler aanpakken. Wij konden dus rekenen op een heuse scheepskok op afstand, want hij vestigde zich comfortabel met tipi, houtkachel en gaskooktoestel op een camping in Zierikzee.

> De scheepskok op afstand met Tipi en houtkachel voor de heerlijkste stampotten <

En vervolgens kon er van 10.00 tot 22.00 dagelijks een bestelling voedsel afgeleverd worden, of zo vaak als nodig inclusief hete dranken, benzine en wat al niet meer noodzakelijk mocht zijn.

De ervaring van vorig jaar was dat het voedsel behalve zeer voedzaam ook wederom smeug en lekker moest zijn. Nou, dat is gelukt. Er is drie keer een zeer creatieve stampot afgeleverd. Die zo lekker was, dat het hele vat op ging (Martin: "oh, nou goed gedaan Sal en Inna, er zat een kilo aardappels in vandaag"), zo voedzaam dat slapen nauwelijks nodig was (met stoofvlees van wilde runderen uit de natuurterreinen, geroosterde nootjes en creatieve groenten) en zo smeug dat je het vat op zijn kop kon houden en er viel niks uit (behalve als je dat boven een net gebadderd bemanningslid wil demonstreren). En als je een hap nam, gleed het toch vanzelf naar binnen.

En dan als klap op de vuurpijl: in de vroege zaterdagochtend uurtjes dreef over de haven van Bommenede de geur van vers gebakken pannenkoeken met appel en even verse filterkoffie!

>Martin aan het werk voor de bemanning, pannenkoeken en verse koffie in Hoek van Bommenede<

Met een omweg naar Strijensas en weer terug

Voor de Volkeraksluis en verlangend naar haar eerste stampotontvangst verschijnt Inna – uitgeslagen – bovendeks. De tocht ging verder van het Volkerak naar het Haringvliet en bij de sluis ertussen kregen we onze eerste voedseldistributie van Martin. Met die extra energievoorraad aan boord was het plan het Spui op te gaan met wind in de rug en dan, afhankelijk van tijdstip aankomst Oude Maas, zouden we tegen wind en met de stroom mee het Spui direct weer afzakken. Daarna kon Strijensas dan via het Haringvliet bereikt worden. Maar het werd te laat met de geringe wind om op het lopende tij direct de steven te wenden richting Haringvliet. Dus het werk op de motor via de Oude Maas en Dordtse Kil naar Strijensas om vervolgens via dezelfde weg terug het volgende tij van het Spui naar het zuiden te hebben.

>Nautisch planningsmoment voor de schutting...en weer op weg, het Volkerak achter ons latend<

Van Strijensas tot Stellendam. Vals beschuldigd en recht gevaren. Een schokkend ontwaken

>Op de Oude Maas<

>Vanrailnavigatie op Kil en Oude Maas<

Vanaf Strijensas tot het Spui krijgt Inna de tijd om te slapen, wat weinig moeite kost. Voordat ze onder zeil gaat terwijl Sal op de motor de Dordtse Kil opdraait, wordt de trapbak volgestopt met het geliefde gezonde snackvoer van Sal, plus volle thermoskannen theewater, koffie en chocomelk. “En,” vraagt Inna, als ze Sal’s handschoenen in de bak ziet liggen. “Wil je je zeilhandschoentjes nu hebben?” “Nee, geef me mijn motorhandschoenen maar.”

Op de Oude Maas zag Sal RWS oplopen en... langszij komen.... De Rijkswaterstater in het gangboord maakte een valse start. “Wat doet u hier in Godsnaam?”.... Sal: “Varen”. Rijkswaterstater: “Heeft u marifoon aan boord?” Sal: “Jazeker, twee stuks”. Rijkswaterstater: “Waarom geeft u geen antwoord als u wordt opgeroepen?” Sal: “Ik ben niet opgeroepen!” Rijkswaterstater: “U heeft op de kruising Kil – Oude Maas de zeevaart en de binnenvaart gehinderd!” Sal: “Op het moment dat ik daar was, tien minuten ervoor tot tien minuten erna voer daar één schip en dat was ik; er was geen binnenvaart en geen zeevaart toen ik daar voer!” Rijkswaterstater: “U bent ook slecht zichtbaar!” Sal, binnensmonds: “... @#8&?@!!”.

Met name de lichte irritatie in Sal’s stem doet Inna wakker worden en ze steekt haar hoofd uit het luik. “Ah, een boot van RWS!” Zachtjes vraagt ze Sal of ze mag ingrijpen. De schipper stelt zich voor en vraagt wat het probleem is. Die blijkt meerledig in de rijkelijke fantasie van de ambtenaar in het gangboord op het gele vaartuig. We zouden de scheepvaart in gevaar hebben gebracht door onduidelijk manoeuvres (moet je net Sal hebben, de bron van irritatie was Inna direct duidelijk).....

Rijkswaterstater: “Doet u soms mee aan die puzzeltocht...?” Inna: “Puzzeltocht? Nee, wij varen hier voor ons plezier.....” De de-escalerende gaven van Inna missen hun uitwerking uiteindelijk niet... Rijkswaterstater: “Ik adviseer u ten eerste om de eerste de beste jachthaven in te gaan en verder te varen als het licht wordt; dit is geen water voor recreatie in het donker!” Inna: “Is dat een advies of een bevel?” Waterstater: “Een advies mevrouw.” Inna: “Ik zal uw advies zeer zeker in overweging nemen!” Rijkswaterstater: “U gaat mijn advies dus NIET opvolgen?” Inna: “Ik heb gezegd, dat ik uw advies zeer zeker zal overwegen”. Waterstater: “Ik adviseer u nogmaals ten eerste om vooral in Barendrecht te stoppen en wachten tot het weer daglicht is!” Inna: “Ik zal het zeker overwegen....” Rijkswaterstater: “Mevrouw, wat doet u hier midden in de nacht op dit drukke vaarwater?” Inna: “Varen, varen voor ons plezier.... wilt u soms even aan boord komen?” Gauw keerde RWS naar het volgende ‘incident’ en wij...? Wij voeren verder.... LANGS Barendrecht, voor ons plezier!

Bij de monding, of in dit geval zowat inlaat, van het Spui wekt Sal Inna. Ze treft hem rechtopstaand aan het roer. Of het gaat? vraagt ze. "Nou, het is wel taai, ik kan maar beter niet relaxed gaan zitten. We zijn bij het Spui, de stroom nog een beetje tegen, maar er moet gekruist worden, beter met zijn tweeën." "Geef me je digitale maat maar, dan doe ik het alleen en kun je gaan slapen." Dankbaar laat Sal zich met zeilkleding en laarzen nog aan, op de kussen op de kajuitvloer in slaap vallen. In slaap gezongen door het regelmatig ratelen van de lieren en het in zichzelf gemompel van een uitgeslapen Inna bij de korte overstagen tussen de oevers van Het Spui.

De stroming mee neemt allengs toe, en de Sfæren ketst van oever naar oever. Bij het Pontje van Beijerland aangekomen is het rond een uur of vier 's nachts, maar het gaat nog gestaag heen en weer, en de stroming is op zijn krachtigst en de wind op zijn zwakst. De pont steekt over, Inna kan dan precies overstag en met boeg zowat op de laadklep schuin het pontje achterna. De Sfæren wordt het schroefwater in geSpuid en daardoor draait het schip. Uiteindelijk varen we de pont achteruit, maar op het zeil, voorbij.

Bij de Beningen komt ook het ochtendgloren. Sal ligt nog steeds op zijn rug in de zelfde houding als waarmee zijn diepe rust begon, maar zijn hoofd is bedolven onder een weggeleden slaapzak in het vooronder. Zo te zien ademt hij nog, gelukkig. Wakker worden doet hij echter niet, ook niet als er onder een lekker windje op één boord een rechte lijn getrokken wordt van de Beningen tot aan Stellendam.

Een prachtige ochtend. En om de rust niet te verstoren besluit Inna de motor niet te starten. Zachtjes, maar toch met een klein schokje precies op het midden van de boeg landt de Sfæren tegen de steiger. Dat blijkt binnen genoeg te zijn om Sal letterlijk wakker te schudden. Hij kwam van heel, heel ver..... en was er nogal "geschokt" onder zolang te hebben geslapen.

>De Sfæren op Het Spui van de Oude Maas naar de Beningen<

Ervaringen op het Haringvliet en Volkerak, huishoudelijke aangelegenheden

Naast het zijn van schipper (en maat) en goochelen met old school navigatie schijnt Inna ook graag de plaat te poetsen in letterlijke zin. Daarvoor is dan wel een schuiver dwars van Tiengemeten nodig die de macaroni door de Sfæren kiepert.

Het gebeurde tijdens de heenweg over het Haringvliet. Inna besloot een ei te bakken voor de roerganger. Er schuift nogal wat heen en weer bij de aan de windse koers. Achter het gasfornuis is de bewaarplek van de wok, maar daar die gedekseld was om de macaroni met zalm te bewaren, kon hij niet gezekerd worden. Het ei pruttelt, Inna smeert wat brood. Dan komt er een windvlaag en tegelijkertijd vliegen de hete koekenpan, ei en boter, wok en pasta-inhoud dwars door de hele kajuit. Op wat nagekletter en fokgeklap na is het even bijzonder stil op de Sfæren... Maar al spoedig wordt de stilte overstemt door een luid lachende Inna die schoon schip aan het maken is.

Sal snapt er niks van, dat je kunt lachen in zo een ravage, maar Inna zag dat het vooruitzienigheid was geweest géén tomatenpuree in de macaroni te verwerken, dat de kussens op hun doorlaatbare onderkant gewoon nog schoon waren, dat de hete pan geen gat in de lak van de mahoniehouten vloer had gebrand, en ze voelde zich met het schip tegelijk steeds opgeruimder. Uiteindelijk neemt een verbaasde Sal de gehele houten vloer in ontvangst om buiten af te spoelen en begint Inna emmers Haringvliet door de kajuit te jagen. Die er gelukkig even later met de lenspomp in de kuip dan weer uit worden gepompt.

>Inna zit in de macaroni<

Vanuit Stellendam gaat het later terug over dat zelfde Haringvliet, maar nu met een bakstag windje. Bij de Volkeraksluis wordt de tweede (scheeps)lading stampot aan boord genomen en de Sfæren vertrekt richting Krammersluis. Na de exercitie van een nachtje Spui is Inna wel erg toe aan een dutje, zo erg dat blessures zich beginnen te manifesteren. En half in haar slaap hoort ze dat de wind aantrekt, er teveel zeil op staat, maar ze is niet meer bij bewustzijn.

>...Ik ga zo onder zeil...<

>Het Volkerak weer op, actie aan boord van de Sfæren<

Op het Volkerak klinkt de kreet: “Inna, ik heb je nodig!” In minder dan een tel staat ze in de kuip, in hemd en met blote voeten, te plenzen in een regenbui, midden in de “shippinglane” met bakboord en stuurboord een af en aan van komende en gaande binnenvaart. Geen sluisdeur te bekennen en ook geen havenhoofden. Toch maar de motor starten, want Sal is naar voren en strijkt de genua. Slaapdronken is het Inna een raadsel wat er aan de hand is. Na een tijdje komt Sal terug van het voordek. Inna: “wat is er aan de hand?” Sal: “ik moest alleen maar het voorzeil verwisselen, het is gescheurd, waarom heb je de motor aan gedaan!?!”.

Het volgende huishoudelijke klusje heeft zich dus aangediend. Met geblesseerde pols die langzaam opzwelt zit Assepoester in de kajuit 40 cm zeildoek te stikken. Gelukkig is alleen de naad gescheurd. Maar tijd krijgt ze niet. De wind neemt af. Er moet snel ductape aan te pas komen voor de tweede helft, dat schijnt ook veel beter te houden, dan een stiksel.... Zoiets is meer een mannen-klus en met grote ernst en precisie neemt Sal het reparatiewerk over. Spoedig is de genua weer in bedrijf.

Na de Krammersluis en de Grevelingensluis slaat de uitputting van de huishouding toe en Inna is dus wederom buiten bedrijf.

Gang(k) is alles, en soms verzin je een list

“Ik ga nooit meer roeien op een Duotocht!” Heeft Sal gezegd voor vertrek uit Vlissingen. Het was een soort van voorwaarde om in te schepen. Toen Inna dus wakker werd op de Grevelingen, omdat het schip wel erg weinig bewoog, wist ze dat roeien geen optie zou zijn om de ontstane windstilte te overbruggen.

“Hoe laat is het Sal?” “Nou, al lang na de tijd dat we in een verplichte haven moeten rusten, en we komen voorlopig ook niet in zo een haven, we hadden in Bru moeten blijven.” Inna: “Nee, nee, we hebben een uur extra....jij hebt zelf met Willem die slaapregel gewijzigd juist voor dit soort situaties!” Als we om 23.00 uur afgemeerd liggen in Hoek van Bommene, dan is het o.k., die punten doen ons niks.” “Tja, maar dat gaat ook niet lukken.” “Dat mag niet gebeuren! Dan moeten we een *list* verzinnen!”, besluit Inna.

Inna denkt bij haarzelf aan de mogelijkheid van zelf te gaan roeien. Maar ja, ze beseft wel, dat als ze – in deze conditie – een roeispaan tevoorschijn haalt en ermee naar het voordek gaat, de maat zich verplicht zal voelen het roeien over te nemen vanwege blessures bij, en algehele uitputting van, de schipper. En dat was tegen de voorwaarde, en dwang leidt tot muiterij.

Quasi nonchalant zegt ze: “Kunnen we hier niet jagen?” Sal: “Tsss, hier ligt allemaal stortsteen als oeverbescherming voor die poelen, hier valt niets te jagen.”

Een list....

Inna neemt contact op met haar collega die werkt op Hoek van Bommenede. Gauw is geregeld dat de Sfæren toestemming heeft om op de werksteiger af te meren. Er zal zelfs zoet water zijn. De persoonlijke uitnodiging om de voltallige bemanning van de Sfæren naar een privé-douche thuis te transporteren en weer terug, wordt afgeslagen door dezelfde bemanning: daar is geen tijd voor, er zal gegeten en geslapen moeten worden als we aankomen.

Áls we aankomen...maar ja, nu eerst de gank nog. Nog voordat er een aanvullende overweging heeft plaatsgevonden blijkt Sal al lang en breed aan de peddel te zitten! Geen eens tijd genomen te hebben zijn zeilkleding uit te trekken baadt hij even later in een laagje zweet. Het gaat goed! Inna stuurt in een strakke lijn op Hoek van Bommenede af en voorkomt het remmende dabberen van het schip zo goed als mogelijk. Het roeien ziet er zo mooi, sierlijk en ontspannen uit, dat ze niet snapt dat Sal dat nooit meer wilde doen. Op twee minuten voor elf wordt er afgemeerd aan de werksteiger, helemaal vóór in de haven. De pleziervaartuig-steigers die helemaal achterin de haven liggen, hadden nóóit meer bereikt kunnen worden vóór elfen.... En als beloning bij deze overwinning is er ook nog een straaltje zoet water, zodat de voorraad aangevuld kan worden en er dus ook ‘douche’-water is. Hoe snel je toch aan luxe kunt wennen!

>Roeien voor rust in Bommende....net op tijd!<

De andere ochtend, zaterdagmorgen: Wat er wel een beetje raar uitzag, was de rommel in beide wanten.... laten we het maar de ductape-affaire noemen, resultaat van het ‘professioneel’ plakken van 20 cm genua.

>Ductape-kunst in de verstaging, zowel BB als SB waargenomen<

Rucola. Oftewel: het effect van gebrek aan privacy aan boord

Na een welverdiende nachtrust, en een nog veel meer verdiende “steigerdouche” de avond tevoren, en de warme herinnering aan pannenkoeken nog fris in het geheugen, ligt de Sfæren in de sluis van Bruinisse te dobberen. Het tochtje van Hoek van Bommedede tot de sluis was niet noemenswaardig inspannend bij een windje 2. Zojuist waren wat polsbandages en pijnstillende medicatie aan boord genomen die Karia had gebracht aan de wachtsteiger.

Inna zit – tijdens het schutten – ontspannen op het randje van de kuip met de landvasten in de hand en Sal die rommelt één of ander huishoudelijk klusje, de boterhammen met geitenkaas en rucola voor de schipper, bij elkaar in de kajuit. Iedereen in gedachten verdiept lijkt het. Totdat Inna onbewust een pikant luchtje ruikt en denkt: Ik heb toch echt een schoon T-shirt aangetrokken vandaag, het zal toch niet waar zijn!” En om er zeker van te zijn geen overlast te veroorzaken voor maat en huishouden snufft ze vluchtig even onder de arm. Wat instant een opmerking van Sal naar buiten deed slingeren: “Zit jij nou aan je oksels te ruiken???” Inna voelt zich lichtelijk bekeken en betrapt in haar eigen onderonsje, en dan nog wel door haar eigen maat. Maar Sal bleek niet de enige die schip en schipper niet uit het oog verliest. De blik naar omhoog en daar staat Karia luid lachend op de sluiskade. Blijkbaar trok de Sfæren sowieso heel wat bekijks want ook de opvarenden van een Belgisch schip konden de lach niet inhouden. Sal geeft de boterhammen met geitenkaas, zonder rucola door aan Inna.....

Al lang de sluis weer uit, komt Sal een uur later met de mededeling dat hij nog even wat moet opruimen binnen. Hij blijkt een zakje rucola-sla te hebben aangetroffen in de ruimen van het schip. Maar met een niet meer zo frisse inhoud. Sterker nog, de ruimen moesten grondig gelucht worden: de rucola was in vloeibare staat geraakt. Later werd Inna duidelijk dat hij dat zakje ontdekte net voordat Inna haar hygiëne-ingeving kreeg.... en hij het blijkbaar maar weer gauw verstopte... Om de ware toedracht van een onfrisse Sfæren niet publiekelijk kenbaar te maken? Het imago van een schip gaat blijkbaar boven het imago van een schipper....

>Ook vóór de sluis van Bru trok de Sfæren al veel bekijks<

Het vissertje en zijn vrouw

Zaterdagmiddag op een warme en verstilde Keeten (Oosterschelde) is het plan om op de komende vloed snel de Krabbenkreek te beslechten en dan over de eb naar Kats, Colijnsplaat, Betonhaven, Blankenberge en finishen.....Zie je wel dat het kan met de Sfæren!

Vanuit Bru op het Keeten staren we lang naar de K1. Na de vrijdagavondoproep van Inna voor een list en het succes ervan, slaakt zij opnieuw dezelfde oproep.... "We hebben weer een list nodig... Sal, jij hebt gisteravond geroeid... ik ga nu jagen.... Ik heb alle lijnen nodig op het voordek..."

We laten de Sfæren naar de kant drijven ter hoogte van de KT33. Inna trek haar jagerskleren aan...short, topje, jaagschoenen. Plons. Sal gooit de lijn over de boeg naar Inna en Inna probeert vaste grond onder de voeten te krijgen. Ze legt de jaaglijn over haar schouder en begint te jagen in middeldiep water. Deze list verloopt letterlijk moeizaam omdat de oesterbanken grote dieptever verschillen opleveren met voorspelbaar effect op het lopen of zwemmen van Inna. Dit werkt op dit moment en deze plaats niet. Inna komt weer aan boord. "Sal..., Ik ga bomen!" Sal: "Inna, jij gaat sturen, ik ga bomen... je bent bekaaf van je onderwatergejaag!" Sal neemt de vaarboom ter hand en begint over bakboord te bomen. Inna stuurt zo zorgvuldig mogelijk op zicht van de vaarboom richting Oude Veerhaven Zijpe. De vaarboom voelt stabiel op de oesterbanken. De vaarboom blijft steken in de modder tussen de Oesterbanken.... Sal: "Inna, SPRING!!" Ennn,... Inna springt binnen een fractie van een seconde over de hekstoel om de vaarboom te redden.... Sal (denkt)... "Dit is echt te gek, ik roep 'spring' tegen een vrouw en ze springt...." Inna pikt de vaarboom op en is na enkele zwemslagen weer bij de Sfæren. Inna en vaarboom worden weer aan boord genomen.

De bemanning heeft het er maar druk mee. Er moeten zelfs prio-lijstjes gemaakt worden tussen de manoeuvres door: zonnebrand smeren, koffie zetten, rommel ruimen... Sal moet iets drinken, was er ook één van.

Sal boomt en peddelt met de vaarboom langs Zijpe waar al snel een mooie oever opdoemt om over de glooiing van de dijk te kunnen jagen. Een klein kwartiertje later brengen we de Sfæren tot op vijf meter uit de kant waar we het heldere Oosterscheldewater al steeds harder

noordwaarts zien stromen. Haast is geboden want deze stroom hebben we nodig om Sint Philipsland te kunnen bereiken. Inna gaat te water en loopt het water uit en de dijk op met de jaaglijn over de schouder.

Er komt gang(k) in de Sfæren. Inna hangt in het jaagtuig en de jaaglijn sleept met een grote boog door het water. Sal gaat er eens goed voor zitten. Zonnebril op, wat te drinken erbij en relaxed op bodemzicht sturen. Mooi dat jagen... Inna pakt een leeg melkpak op om tussen haar blote schouder en de niet fijnzinnige manilla jaaglijn een barrière te maken. Dat gaat goed.... Roept Inna daar wat? Sal: "Wat zeg je Inna?" Inna: "Vergeet je niet te drinken....!" Sal (mompelt): "Hier was Michiel de Ruyter, alias Bestevaer... niks bij....Dit is het toppunt van zorg voor je bemanning...!" Sal roept: "Doe ik!"

Na de eerste bocht...een visser op de dijk... Sal zijn gedachten: "Jeetje...zo'n loos vissertje. Door z'n vrouw het huis uit gejaagd omdat ze het 'kot' wil kuisen en hem op zijn scooter naar de Oosterschelde heeft gestuurd... een >Klaas ga alsjeblieft een poosje vissen en loop mij niet voor de voeten< type....."

Sal ziet en hoort dat Inna een soort van gesprek met hem voert wat zal gaan over het asap weghalen van het vistuig.... Kennelijk begreep ons loos vissertje Klaas dat, want Inna kon veilig passeren zonder gehaakt of gesnoerd te worden. Sal was met de Sfæren bijna dwars van het loze vissertje Klaas....Klaas roept of het allemaal wel goed gaat hier.....Sal probeert, verder zonder te veel moeite, uit te leggen dat we met een soort van wedstrijd bezig zijn. De meewarige blik van Klaas spreekt boekdelen.... Sal wilde zeggen, maar deed dat niet (hij dacht het wel)...."Na de volgende bocht....dan ruil ik deze (jaag)slavin in voor een verse.....want dit gaat lekker zo...!"

>Onderwatergejaag, Bomen, Springen, Sleepjagen en Klaas ons loos vissertje<

Dat laatste bleek – gelukkig – niet nodig want stroom en ook de licht opstekende bries greep Sfæren bij haar kladden. Met Inna weer aan boord (ook zij moest nu drinken) draaiden we de Krabbenkreek in. Als Inna even later de foto's van het gejaag bekijkt, roept ze uit: "Maar Sal, kijk nou!!! Vind je het gek dat het zo zwaar ging, die lijn sleept meters door het water voordat de Sfæren er aan meegetrokken wordt!!" Sal herinnert zich plots iets en vertaalt dat met: "Ach ja, normaal jaag je ook met de jaaglijn uit de top van de mast..."

>Onderwaterjagen<

>Sleepjagen<

Het einde van de Krabbenkreek bleek vrij rap bereikt op de staart van de vloed. Exact op kentering zijn we voor de deur van Sint Philipsland. De punten laten we links liggen en we maken direct rechtsomkeert. De wind is ook direct op als met een uitschakelaar. Inna bedacht list zoveel... Het geheime wapen moest aan dek. Sal, met enige gewenning aan slavinnen aldus Inna, kwam slechts langzaam in beweging om de (van Tom) geleende spi op te tuigen. Tien minuten later voer de Sfæren voor het eerst in haar leven onder spi. En wat voor spi.... Imposant groot, oranje en alle zicht ontnemend. Soort superlampion met de avondzon erin. We zagen en voelden geen wind maar de spi trok de Sfæren de Krabbenkreek uit naar het Keeten. Op het Keeten deed even later een licht vlaagje de Spi bewegen en het bleek dat deze spi te groot en eigenlijk onhandelbaar was op de Sfæren,

>Geheim wapen in testomgeving<

>Geheim wapen in de Krabbenkreek<

ze voer er zowat in. De spi raakte onklaar in de radarreflector en in het donker zou deze megalampion het (uit)zicht tot nul reduceren. De spi is na enig geharrewar geklaard en geborgen. Inna geeft Sal later de opdracht om een poosje te gaan liggen van al zijn "inspanningen" vandaag....

Moeheid als extra bemanningslid, maar aan ons heeft het niet gelegen!

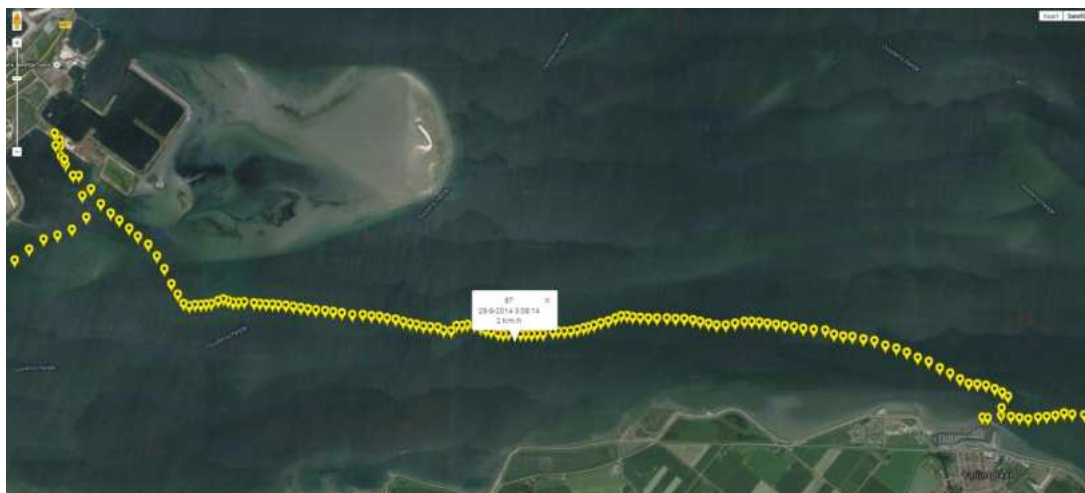
Zonder digitale kaart en dus geheel op kompascoers wordt de snelste lijn van rede van Stavenisse naar Kats door het donker gepriemd, vlak boven de platen langs van Vondelingsplaat.

>Van Stavenisse naar Kats<

Kats en dan 'snel' richting Colijnsplaat. Met een kenterende stroom en bijzonder weinig wind kost dat al gauw anderhalf uur. Het lijkt wel of de Sfæren last heeft van vermoeidheid. In elk geval heeft Inna dat en ze kan er niet meer onderuit als ze Sal moet porren omdat nét voor het gaatje van de haveningang van Colijnsplaat, de kiel in de bagger steekt. Met vaarboom weer aan boord is tien minuten later ook de op twee-na-laatste verplichting voldaan. Inna geeft eindelijk toe aan de slaap.

De Sfæren echter heeft niet gerust, en dat is te merken. Sal ervaart de nachtelijke tocht tot de platen (Middelplaat) voor de betonhaven als eindeloos lang. En misschien was dat ook wel zo, met (te) weinig wind en tegen de stroom in, maar Inna heeft het gevoel dat het in een zucht gebeurd was. Ze moest later van heel ver komen.....

>Van Colijnsplaat naar de Betonhaven<

Sal: "Kijk we zijn hiér (wijzend op de digitale kaart). Laten we onze truc die we geoefend hebben toepassen. We gaan dwars over de plaat naar de Betonhaven, die geul is niet verplicht, dat scheelt stroom én wind tegen." "Kijk, Inna, dat daar zijn de lichtjes van de schepen voor anker, daar is de Roompotsluis. Alles gaat goed en de boeien liggen hier aardig goed op hun plek." Na een kwartiertje meekijken over het water naar blinde tonnen, herhaalt Inna lachend de laatste zin van Sal. Moeheid?

Niet moe genoeg om voor anker te gaan. Inna legt de Sfæren vakkundig bij tussen de ankerliggers die al dit nachtelijke moois van de Duotocht moeten missen. Zonder motor te gebruiken gaat na tien minuten bijliggen de fok-bak over en de Sfæren begint weer vaart te lopen de Betonhaven uit. Met een handige truck wordt opnieuw de gehele beboeide geul gemeden om vol goede moed de Roompotsluis te bereiken. Nog mooi op tijd om met het lopende windje de stroom mee te hebben, de zee op...naar Blankenberge!

Maar.... de deur zat op slot en de sleutel was kwijt. Een megavloot vissers lag te wachten in de binnenhaven. Het aantal wachtende zeilboten nam gauw toe.

De Roompotsluis was pal voor onze neus serieus stuk gegaan en de niet hoopvolle berichten van de sluismeester voorspelden niet veel goeds....Wat een teleurstelling! Alhoewel... aan de bemanning heeft het niet gelegen!

Bij het ochtendgloren en onder weemoedig meeuwengekrijs wordt de balans nog eens opgemaakt van vier etmalen in de Duotochtzeepbel: Prima geschipperd door de voltallige bemanning. Géén tactische fouten. Non-stop gevaren. Prima voor schip, elkaar en onszelf gezorgd. Veel lol gehad. Veel geleerd. Excellent team!

>Scheepsadministratie...<

Op het zeil richting Burghsluis om van daar uit per asfalt dan maar naar Vlissingen te gaan, kwam het bericht over de marifoon dat er weer Room geschut werd. Terug op het zeil en door de tjokvolle sluis. Op de motor tot de havenhoofden van de voorhaven.... nog steeds gekwalificeerd Duotochtmededinger... maar toen, helaas..., verder op de motor om om 15.00 Vlissingen binnen te lopen. Alwaar dit duoteam opgewacht werd door het walsupportteam.

>Schipper Inna met maat Sal & Schipper Sal met maat Inna als excellent team!<

De bemanning van de Sfæren bedankt Willem & Karia voor het opvangen van de werkzaamheden die door Sal zijn verzaakt tijdens deze Duotocht! De bemanning dankt Martin voor zijn fantastische stampotten en pannenkoekontbijt. Daarnaast danken wij het ontvangstcomité bij de sluis Vlissingen bestaande uit Henk (reder), Martin (scheepskok op afstand), Lianne (2013-duomaat) en Jan (reserveduomaat). Tot slot onze dank aan de gehele Duotochtorganisatie inclusief de volgers en onze mede-Duotochters.

Inna & Sal